

eneste, som vi kunne forlange af Regeringen, er, at der sættes større Fart paa. Thi de Folk, som sætte Livet i Bøve, og de, som miste deres Forjærgere gennem saadanne Katastrofer som de, der have fundet Sted i Fjorffjor og i Fjor, lægge den Pligt paa Regering og Rigsdag, at vi gøre det mest mulige for at støtte dem i deres Erhverv.

Det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (M. Andersen) er desværre ikke til Stede i Dag. (Stem mer: Jo!). Er han! Det er mig overordentlig lært. Baade det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds og det ærede Medlem for Tisted Amts 2den Valgkreds (Trolle) lagde stor Vægt paa den Havn, de vilde have lavet, den ene ved Hanstholm, den anden inden for Bragerne . . . hvad er det nu, det hedder . . . ved Sannæshage. Denne Havn, hvor den nu blev, i Særdeleshed hvis den kom i Forbindelse ved en Kanal med Limfjorden, skulde have stor Værdi for Jordbruget og andre indre Erhverv. At den vilde have stor Værdi for Omegnen, og at det aldrig kan stabe Jordbruget, at vi faa mange Havne, hvis vi ikke skulle betale dem for dyrt, er jo indlysende. Men skulle vi i dette Djeblit ofre 10—15—20 Millioner Kr. paa Samferdselsmidler og paa Havne til Fordel for Søfart, Eksport og Import, saa er der kun eet Sted, hvor Jordbruget i Djeblillet venter er saadan Anvendelse. Jeg spørger de Herrer, hvis der er nogen af Agrarforeningens Bestyrelse til Stede, hvor de ville have den, og hvor de have forlangt den i Adresser til Regering og Rigsdag. Det er sandelig ved Esbjerg. Der have vi begyndt, og der fordrer Jordbruget, at alle vore Samferdselsmidler skulle bære os hen saa hurtigt og let som muligt. Og Jordbrugerne fordrer, at vi sætte den størst mulige Kraft ind paa at udvikle Esbjergs Havn til en saadan Eksport- og Import-Havn, at vi der kunne faa et stort Marked, saa vel for, hvad vi skulle have ud, som hvad vi skulle have ind. Vi støtte nu fra Lovgivningsmagtens Side de Skibe, der skulle eksportere vore Produkter, for at vi kunne faa billige Fragter til England, med ikke smaa Summer aarlig, og ikke desto mindre have vi hørt Klager over, at Fragterne vare for høje. Hvorfor? Fordi der ikke endnu er tilstrækkelig Udveksling af Produkter fra denne Havn, der dog er tiltaget saa rivende, at det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds endog saa føler sig foruroiliget derved. Nej, det, som det gælder om for Jordbruget, er, at vi stabe et Centrum for Handelen med Udlandet, og saafremt Staten har Raad til at ofre Millioner derpaa, bør vi indtil videre ofre

dem paa denne Route medtilstødende Vaner. Til Dato have de svaret sig godt, saaledes som vi hørte fra den højtærede Minister for offentlige Arbejder, og der er Udset til, at saafremt vi anvende endnu nogle Millioner med Fornuft paa Esbjergrouten, saaledes som hidtil, ville de bedre og bedre forrente sig. Men den Havn og Kanal, som de Herrer ville lave ved Sannæshage eller ved Hanstholm, trænger først til Bevis for, hvorvidt den i nogen Maade kan betale sig. Naar den ærede Rigsdagsmand for Tisted Amts 2den Valgkreds (Trolle), som ikke er til Stede, mente, at . . .

Formanden (Sofus Høgsbro):

Da det ærede Medlem flere Gange nævner med en vis Bebrejdelse, at Folketingsmanden for Tisted Amts 2den Valgkreds ikke er til Stede, maa jeg oplyse, at det er paa Grund af Embedsforretninger, at han ikke har kunnet give Møde.

Blumme: Det tvivler jeg ikke paa. Naar det ærede Medlem altsaa mente, at, saafremt man ikke vil gaa til Statslaan for at stabe en saadan Havn og Kanal, bør man vise den Nærfærdighed, og Regeringen den Smødefommenhed, at man i det mindste giver Koncession til private Folk, som ville sætte Penge i dette Foretagende, kan der være noget deri; det er meget muligt, at der kan findes private Folk, der ville sætte Penge i dette Foretagende. Jeg vilde finde det meget generøst, om de vilde, men det er jo muligt. Jeg vil dog sige een Ting. Det er ikke aldeles givet, at man kan være berettiget til at give Koncession paa at bygge en Kanal fra Limfjorden til Nordsøen paa det Sted, thi der er vel ingen, der kan sige, hvilken Indflydelse det kan have for Befestingsforholdene paa Limfjorden og det meget betydelige Opland omkring Limfjorden, hvis man graver et nyt Løb, eller hvad Indvirkning det kan have paa Thyborøn; thi for Djeblillet er der jo et Indløb ved Thyborøn. Det ærede Medlem sagde, at en Ingeniør havde sagt, at det vilde lukke sig. Det er meget muligt; men fordi en Ingeniør har sagt det, kan Regering og Rigsdag dog ikke gaa ind paa at give en Koncession paa et nyt Løb, hvis Konsekvenser man, som sagt, ikke kan overse, og det er et Spørgsmaal, om alle Løbsejere rundt deromkring ville være tilfredse med at saa hele Limfjordsvandet være maade forandret. Jeg tror nok, at det maa være et Spørgsmaal, der bør tages under meget alvorlig Overvejelse, selv om der gives Folk, der ville sætte Penge i Foretagendet. Men den anden Sag, som jeg vil